

Čís. 5390.

Zákon ze dne 23. července 1919, čís. 440 sb. z. a n. vztahuje se i na závazky ze smluv bývalé c. k. rakouské železniční správy z doby před 28. říjnem 1918.

(Rozh. ze dne 21. října 1925, Rv I 1141/25.)

Žalobce domáhal se na Československém eráru zaplacení za práce, jež byl předsevzal dle smlouvy s bývalou c. k. rakouskou železniční správou. Procesní soud první stolice uznal podle žaloby, odvolací soud žalobu pro tentokrát zamítl.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání, opravil však rozsudek odvolacího soudu v ten rozum, že se žaloba odmítá.

D ů v o d y:

Odvolací soud uznal správně a v úplném souhlase se zdejším plenárním rozhodnutím ze dne 10. března 1925, čís. pres. 944/24, sb. n. s. čís. 4787, na jehož obšírné důvody se dovolatel poukazuje, že pro zažalovanou pohledávku platí příročí, stanovené zákonem ze dne 23. července 1919, čís. 440 sb. z. a n. Podle §u 2 tohoto zákona neměl odvolací soud žalobu sice pro tentokrát zamítnouti, nýbrž odmítnouti, to však jest vada jen ryze formální, kterou práva žalobcova zůstala nedotčena, a jež proto mohla býti vyřízena opravou, aniž by tím byl přiznán dovolání úspěch. Příročí bylo v §u 1 zákona čís. 440/1919 nařízeno pro všechny pohledávky, které vznikly proti býv. c. k. eráru, ze smlouvy nebo ze skutečností, nastalých před 28. říjnem 1918, bez jakéhokoliv dalšího rozlišování, podle něhož musí býti přerušeny všechny spory a odmítnuty všechny žaloby, mající za předmět takové pohledávky, bez ohledu na to, zda byl žalován bývalý c. k. erár, či erár československý, a bez ohledu na to, zda opírá se žaloba o mírové smlouvy, či o soukromoprávní předpis §u 1409 obč. zák. Tak, jako nemá názor, že se poslední odstavec čl. 205 mírové smlouvy St. Germainské vztahuje jenom na veřejné nebo válečné dluhy bývalého Rakouska, opory v jeho zcela všeobecném znění, nelze ani z doslovu zákona čís. 440/1919 dovoditi, že se nevztahuje na závazky ze smluv učiněných před 28. říjnem 1918 c. k. rakouskou železniční správou. Podle důvodové zprávy ze 17. července 1919 tisk 1367 k tomuto zákonu jest konečná úprava i těchto závazků vyhrazena konečnému vyrovnání o právech a závazcích zaniklého mocnářství a jednotlivých nástupnických států, příročí má pak ten význam, že nemá býti soudními rozhodnutími příštímú řešení těchto otázek mezinárodními smlouvami a dalšími zákony předbíváno. Tyto důvody platí ještě dnes, a zákon o příročí nebyl posud změněn.

Čís. 5391.

Výhradě vlastnického práva ku zboží, prodanému na úvěr až do dalšího zcizení zboží, není na úkor, že kupitel může zboží dále prodati za cenu, kterou sám určí, ani, že třetí kupitel zboží jest chráněn ustanove-